

- вісник Ужгородського національного університету. – Серія Право. – 2015. – Вип. 31. – Т. 1. – С. 57-61.
2. Мушак Н.Б. Концептуальні підходи до класифікації прав людини в умовах глобалізаційних процесів / Н.Б. Мушак // Часопис Київського університету права. – 2011. – № 2. – С. 298-302.
 3. Лаврик М.А. К теории соматических прав человека / М.А. Лаврик // Сибирский юридический вестник. – 2005. – № 3. – С. 16-26.
 4. Бреус С.М. Міжнародно-правові стандарти і зарубіжний досвід у сфері гендерної ідентичності / С.М. Бреус // Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. – 2014. – № 3. – С. 83-87.
 5. Конституція України [Електронний ресурс]: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/Laws/show/254к/96-вр>.
 6. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 № 2947-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2947-14>.

Ключові слова: соматичні права, права сексуальних меншин, вільні від дітей сім'ї, childfree, дискримінація.

Науковий керівник: к.ю.н., ас. Салей М. І.

Льчук Дар'я Олександрівна

студентка 2-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»

МЕХАНІЗМ ВЗАЄМОДІЇ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ТА СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВИ – УКРАЇНИ

Питання взаємодії громадянського суспільства та сучасної держави являється досить актуальним в сучасних умовах європейської інтеграції України. Не дивлячись на велику кількість праць, присвячених даній проблемі, механізм взаємодії держави і громадянського суспільства на сьогодні вивчено не достатньо і потребує подальшого розвитку. Основним питанням залишається визначення пріоритетності громадянського суспільства над державою. Генеза взаємодії громадянського суспільства та держави знайшла своє відображення в працях як античних науковців (Т. Гоббс, Г. Гегель, І. Кант, Дж. Локк), так і сучасних (К. Бондар, Ю. Малинка, Г. Косов, М. Бойчук, М. Новіков).

У сучасній політичній науці сформувався три підходи щодо співвідношення громадянського суспільства і держави:

Перший тип – взаємодія держави і громадянського суспільства, де держава є провідною і контролює суспільство. Другий тип – провідною є громадянське суспільство, а держава виконує підпорядковану роль. Цицерон, наприклад, підкреслював, що «надбанням громадянської

общини, надбанням народу є держава. Але чим саме є громадянська община, як не силою – силенною людей, які пов'язані між собою?». Третій тип – збіжні соціальні системи. Як громадянин є відповідальним перед державою, так і держава відповідальна перед громадянином [1, с. 270–290].

Суть першого полягає у тому, що держава використовує суспільство у задоволенні своїх бюрократичних інтересів, відбувається процес одержавлення, цей тип призводить до згортання сфери свободи. Що ж до другого, то в цьому випадку держава стає політично та соціально безсилою, держава існує номінально. Наведені варіанти співвідношення держави з громадянським суспільством тотожні в контексті несумісності з вимогами дотримання прав людини.

Здається, не можна не погодитися з тими сучасними дослідниками, які вважають, що проблема громадянського суспільства, не дивлячись на різноманіття підходів до визначення цього поняття, на різні напрямки наукового пошуку, неодмінно розглядалася б у площині взаємодії із державою [2, с. 17]. Більш того, розмежування цих понять здійснюється виключно з ілюстративною метою, в реальних умовах такий поділ неможливий, ці поняття є абсолютно взаємозалежними. Діалектика взаємодії цих систем характеризується одночасним зближенням одних елементів і віддаленням інших, дією та протидією, чергуванням процесів зближення та віддалення відповідно до історичних етапів. Взаємозв'язок громадянського суспільства і держави виявляється в тому, що чим більш розвинене громадянське суспільство, тим менш помітною є роль держави. Громадянське суспільство формує керуючу систему, задає межі державного втручання, визначає функції держави, тобто воно саморегулюється [3, с. 629].

Сучасне українське суспільство зараз перебуває у переломному стані в умовах євроінтеграції. Подальше становлення демократичної, правової держави можливе тільки за умови гармонізації відносин між державою та населенням, усіма інститутами громадянського суспільства.

Сьогодні в Україні самоорганізація громадянського суспільства виявляється в діяльності різних організацій у різноманітних сферах життя людей: економічній, соціальній, культурній, духовній. У соціальній сфері такими організаціями є громадські організації, сім'я, органи місцевого самоврядування. У духовній – самостійні творчі колективи та наукові об'єднання. В економічній сфері – приватні колективи, підприємства, кооперативи, різні асоціації, корпорації. Важливою умовою є вивчення громадської думки, практика розв'язання соціальних конфліктів цивілізованим шляхом, можливість вільно висловлювати свої думки.

В Україні розроблена і затверджена Указом Президента України від 26.02.2016 р. «Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні», яким затверджено Національну стратегію сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні [4]. Прийняття цього документу

є важливим кроком на шляху до розвитку громадянського суспільства, адже вона направлена на створення різноманітних форм демократії участі, налагодження ефективної взаємодії громадськості з органами державної влади та органами місцевого самоврядування.

Отже, ефективний розвиток українського суспільства залежить від викорінення конкуренції з механізму взаємодії громадянського суспільства і держави. Ці відносини є взаємозалежними, тому що без громадянського суспільства не може бути демократичної держави і без держави не може динамічно розвиватися громадянське суспільство. Ці два аспекти сьогодні стають невід’ємними та взаємозалежними складовими життєдіяльності суспільства.

Список використаних джерел

1. Котюк В. О. Загальна теорія держави і права: [навч. посіб.] / В. О. Котюк. — К.: «Атіка», 2005. — 592 с.
2. Косов Г. В. Модели взаимодействия гражданского общества и государства в глобальной общественно-политической системе : монография / Г. В. Косов, О. В. Паслер / под ред. А. А. Варгумяна. — Ставрополь : Ставролит, 2010. — 230 с.
3. Пиголкин А. Гражданское общество и государство / А. Пиголкин // Проблемы общей теории права и государства / Под общ. ред. В.С. Нерсесянца. — М., 1999. — 789 с.
4. Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні Президент України : Указ Президента України від 26.02.2016 № 68/2016 // Офіційний вісник України. — 2016 р. — № 18. — Ст. 716.

Ключові слова: конституційне право, держава і суспільство, громадянське суспільство, взаємодія громадянського суспільства і сучасної держави.

Науковий керівник: к.ю.н., доц. Кулі-Іванченко К. К.

Калинич Мар’яна Іллічна

студентка 1-го курсу магістратури судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВОСУДДЯ ЯК ЗАСІБ ПРАКТИЧНОГО ВТІЛЕННЯ СУДОВОГО КОНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ

Систему конституціоналізму цілеспрямовано на обмеження (самообмеження) публічної влади на користь громадянського суспільства, прав та інтересів людини і громадянина для досягнення (визнання,